

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

I. ΚΥΡΙΟΙ ΤΙΤΛΟΙ ΣΠΟΥΔΩΝ

2010	Διδακτορική Διατριβή, Τμήμα Θεάτρου, Σχολή Καλών Τεχνών, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Άριστα παμψηφεί.
2004	Αποφοίτηση από την Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης. Βαθμός: Άριστα (8,6/10).
1997	Πτυχίο του Τμήματος Θεάτρου του Α.Π.Θ. Βαθμός: Πολύ καλά (7,6/10)
1991	Πτυχίο Ελληνικής Φιλολογίας του Τμήματος Ελληνικής Φιλολογίας του Α.Π.Θ. Βαθμός: Πολύ καλά (7,7/10)

II. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΓΝΩΣΕΩΝ

ΞΕΝΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ

ΑΓΓΛΙΚΑ: ΑΡΙΣΤΑ. PROFICIENCY IN ENGLISH, UNIVERSITY OF CAMBRIDGE.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ: ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ. MITTELLSTUFE (GOETHE INSTITUT).

ΓΑΛΛΙΚΑ: ΚΑΛΑ (ΧΩΡΙΣ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ)

ΧΡΗΣΗ Η/Υ:

Επιτυχής πιστοποίηση στην Αξιοποίηση των Τεχνολογιών της Πληροφορίας και των Επικοινωνιών (ΤΠΕ) στην Εκπαίδευση (Β' ΕΠΙΠΕΔΟΥ). Γνώση Word, Excel, Access, Internet, Outlook Express, Powerpoint, Frontpage 2000, Windows Moviemaker. Διαχείριση έργου με χρήση Η/Υ (Microsoft Project), Στατιστική Λήψη αποφάσεων (με τη χρήση του στατιστικού εργαλείου SPSS).

III. ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ

1990: Υποτροφία Erasmus για πραγματοποίηση προπτυχιακών σπουδών ενός εξαμήνου στο Ελεύθερο Πανεπιστήμιο του Βερολίνου.

1993-1997: Υποτροφία Εργατικής Εστίας για εξαιρετική επίδοση κατά τη διάρκεια των προπτυχιακών σπουδών μου στο τμήμα Θεάτρου.

1999 -2002: Υποτροφία του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών για εκπόνηση διδακτορικής διατριβής στη Θεατρολογία.

IV. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΕΡΓΟ

A. Διδακτορική διατριβή.

1. Ο Σπύρος Μελάς και το θέατρο της εποχής του. Συμβολή στη μελέτη της δραματουργίας του. Διδακτορική διατριβή, Τμήμα Θεάτρου του Α.Π.Θ., 2010. Πρόσβαση στη διεύθυνση: <https://www.didaktorika.gr/eadd/handle/10442/28250>.

Η κύρια συμβολή της διατριβής μου είναι ότι δεν περιορίστηκε μόνο στη δραματουργική ανάλυση των δημοσιευμένων θεατρικών κειμένων (δώδεκα από τα είκοσι δύο που πραγματεύεται η διατριβή), αλλά μελέτησε με τον ίδιο τρόπο τα έργα του Μελά για τα οποία δεν υπήρχε το κείμενο αλλά μόνο έμμεσες πληροφορίες. Ακολουθώντας την ερευνητική κατεύθυνση της επιστροφής στις πρωτογενείς πηγές επιχείρησα να ανασυστήσω τις ιστορικές συνθήκες που διαμόρφωσαν τις εκάστοτε δραματουργικές επιλογές του συγγραφέα και να αξιοποιήσω το μεγαλύτερο δυνατό αριθμό τεκμηρίων (δημοσιεύματα του Μελά και άλλων για τον Μελά, φωτογραφίες, κείμενα σε θεατρικά προγράμματα, τεκμήρια από αρχεία σύγχρονων του Μελά).

Ως βασική υπόθεση εργασίας έθεσα την άποψη ότι τα έργα του Μελά είναι απόλυτα δεμένα με τη σκηνική πρακτική της εποχής παρουσιάσής τους και μπορούν να εκτιμηθούν σωστά και

έγκυρα όχι με όρους σύγχρονης αισθητικής αλλά μόνο αν τα αντικρίσει κανείς μέσα σε αυτό το ιστορικό και θεατρικό πλαίσιο. Αφού λοιπόν συνέταξα για πρώτη φορά έναν εμπεριστατωμένο πλήρη κατάλογο των θεατρικών έργων του Μελά, δημοσιευμένων ή μη, λανθανόντων ή όχι, μελέτησα τα κείμενα με όρους θεατρικής πράξης, λαμβάνοντας υπόψη όσο είναι δυνατό τους μηχανισμούς πρόσληψης, τα θεατρικά σχήματα και τις πρακτικές επιλογής ρεπερτορίου, αλλά και τα πρότυπα, τη λεγόμενη «πολιτιστική παράδοση» των κειμένων και πρόβαλα εκείνα τα στοιχεία που συνηγορούν στη διαλεκτική ανάμεσα στο κείμενο, τη θεατρική τέχνη της εποχής του αλλά και την εποχή γενικότερα.

Η προσθήκη του Παραρτήματος, που περιλαμβάνει χρονολογικό πίνακα με όρια τα έτη γέννησης και θανάτου του συγγραφέα, εργογραφία του Μελά και παραστασιογραφία των έργων του επιχειρεί να διευκολύνει την κατανόηση των επιχειρημάτων της διατριβής μέσω της καταγραφής των πηγών της έρευνας αλλά και να αποτελέσει μια ολοκληρωμένη βάση εργασίας για περαιτέρω μελέτες. Για τους ίδιους επιστημονικούς λόγους παρατίθεται η κριτικογραφία των θεατρικών έργων και της σκηνοθετικής δράσης του συγγραφέα.

B. Άρθρα σε τόμους Πρακτικών από Συνέδρια.

1. «Κριτική και αυτοκριτική στην πρώιμη δραματουργία του Μελά» στα Πρακτικά του Α' Θεατρολογικού Συνεδρίου του ΠΕ.ΣΥ.Θ. «Το θέατρο στην Ελλάδα τον 20^ο αιώνα», Ergo, Αθήνα 2011, σσ. 315-325.

Το άρθρο αυτό αντλεί υλικό από την έρευνα για τη διατριβή μου και προέκυψε από την ανεύρεση δύο επιστολών του Μελά στο αρχείο Κωνσταντίνου Χατζόπουλου στο Ε.Λ.Ι.Α. Εμβαθύνει στο ζήτημα της προσέγγισης εκ μέρους του ανερχόμενου Μελά του καταξιωμένου θεατρικού κριτικού του *Νουμά* και διερευνά διεξοδικά τη μεταξύ τους σχέση. Σχολιάζει τις θεωρητικές απόψεις του Μελά για λαϊκό θέατρο, δραματουργία και κριτική. Τέλος υποστηρίζει την παρακάτω θέση: ο Μελάς μέχρι το 1910 όχι μόνο δεν περιφρονεί την κριτική αλλά συχνά δεσμεύεται από αυτή και αλλάζει πορεία προκειμένου να ανταποκριθεί σε ό, τι αυτή υποδεικνύει.

2. «Η θεατρική κριτική στην Αθήνα της κατοχικής περιόδου. Η περίπτωση του Σπύρου Μελά» σε αφιέρωμα του περ. *Νέα Εστία* «Η Κατοχή και ο Εμφύλιος στην τέχνη», τ. 169 (2011), τχ. 1845, Ιούνιος 2011, σ. 1164-1173.

Το άρθρο αποτελεί τη γραπτή μορφή της ανακοίνωσης που έκανα στο Workshop με θέμα: «Η δεκαετία του 1940 στην τέχνη», που πραγματοποιήθηκε στις Πρέσπες το καλοκαίρι του 2010, σε συνδιοργάνωση του Δικτύου για τη μελέτη των Εμφύλιων Πολέμων, του Τμήματος Βαλκανικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας, του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας, του Τμήματος Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας.

Μέσα από τη μελέτη εξήντα περίπου θεατρικών κριτικών αλλά και των χρονογραφημάτων που έγραψε ο Μελάς κατά την περίοδο της Κατοχής, επιχειρήσα να αποδείξω ότι ο Μελάς μέσω αυτών των κριτικών και άρθρων άσκησε πολιτική. Η αποτίμηση της κριτικής του ταυτότητας, όπως διαμορφώνεται συστηματικά στα συγκεκριμένα άρθρα του, κριτικά και χρονογραφικά, συμβάλει στη σύνθεση της ιστορίας της θεατρικής κριτικής της περιόδου και αναδεικνύει τον τρόπο με τον οποίο σημαντικά-γεγονότα σταθμοί της περιόδου κατανοήθηκαν από τους συγχρόνους τους. Στο άρθρο διερευνάται κυρίως η στάση του Μελά απέναντι στο Θέατρο Τέχνης του Κάρολου Κουν, στους θιάσους της εποχής και στους ομότεχνούς του και υποστηρίζεται ότι η άσκηση εκ μέρους του πολιτικής μέσω των κριτικών

του σχετίζεται με την κατηγορία του «πνευματικού δοσίλογου» που του αποδόθηκε μετά την Απελευθέρωση.

3. Αναζητώντας την ανανέωση της ελληνικής κωμωδιογραφίας: Το ρόδο του Ισπαχάν του Αλέκου Σακελλάριου (1937), στα Πρακτικά του επιστημονικού συνεδρίου για τα 20 χρόνια του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών, 25-27 Ιανουαρίου 2011 «Από τη χώρα των κειμένων στο βασίλειο της σκηνής», (επιμ. Γωγώ Βαρζελιώτη), Ergo, 2013, σ. 247-252.

Σε αυτό το άρθρο διερευνώνται οι ρίζες και τα πρότυπα της ελληνικής μεταπολεμικής κωμωδίας, εστιάζοντας στο *Ρόδο του Ισπαχάν* (1937) του Αλέκου Σακελλάριου, ένα έργο που παρουσιάστηκε από το «Καινούργιο Θέατρο» Αλίκης-Μουσούρη-Νέζερ και σύμφωνα με δήλωση του συγγραφέα γράφτηκε με τη συγγραφική βοήθεια του Σπύρου Μελά. Στην ανακοίνωση αξιοποιείται και τεκμηριώνεται αυτή η ιστορικής σημασίας πληροφορία που διέφυγε άλλων μελετητών και αναλύεται η αισθητική του κειμένου που μέχρι πρότινος θεωρείτο χαμένο και εντοπίστηκε από την γράφουσα, δημοσιευμένο στο προπολεμικό περ. *Εβδομάς*. Πρόκειται για μία «φανταζή», ένα μικτό θεατρικό είδος που συνδυάζει στοιχεία κωμωδίας ηθών, φάρσας, πολιτικής σάτιρας με χαρακτηριστικά δανεισμένα από τη μεσοπολεμική επιθεώρηση και οπερέττα και αποτελεί την πρώτη δοκιμή του Σακελλάριου σε ένα πεδίο πέρα από αυτό της επιθεώρησης και της οπερέττας. Αποτελεί επιπλέον την πρώτη του συνεργασία με έναν θίασο πρόζας. Στο άρθρο υποστηρίζεται πως το *Ρόδο του Ισπαχάν* αποτελεί τεκμήριο της σχέσης προπολεμικής και μεταπολεμικής κωμωδιογραφίας.

4. «Η κωμωδιογραφία της περιόδου 1936-1944 ως πεδίο μελέτης πολιτιστικών μεταβολών», στα Πρακτικά του Ε' Ευρωπαϊκού Συνεδρίου Νεοελληνικών Σπουδών «Συνέχειες, ασυνέχειες, ρήξεις στον ελληνικό κόσμο (1202-2014): οικονομία, κοινωνία, ιστορία, λογοτεχνία», τ. Δ', (επιμέλεια Κωνσταντίνος Δημάδης), Ευρωπαϊκή Εταιρεία Νεοελληνικών Σπουδών, Αθήνα 2015, σ. 105-114.

Άρθρο που αναφέρεται στην κωμωδιογραφία της περιόδου 1936-1944 συνδέοντάς τη με τις αλλαγές στην κοινωνική και πολιτική ζωή του τόπου. Το άρθρο παρουσιάζει την αλλαγή στη θεματική, στα δραματικά πρόσωπα της κωμωδίας της περιόδου της Κατοχής ως απάντηση στο αίτημα για ανανέωση της κωμωδιογραφίας.

5. «Η θεατρική κριτική στην Αθήνα του 20^{ου} αιώνα. Η περίπτωση του Κωνσταντίνου Χρηστομάνου» στα Πρακτικά της ΙΓ' Διεθνούς Επιστημονικής Συνάντησης στη μνήμη του Παναγιώτη Μουλλά, «Νεοελληνική Λογοτεχνία και κριτική. Από τον Διαφωτισμό έως σήμερα», Σοκόλης, Αθήνα, 2014, σ. 284-287.

Το άρθρο αναφέρεται στην άγνωστη μέχρι σήμερα στους μελετητές ιδιότητα του Κ. Χρηστομάνου ως αρθρογράφου και κριτικογράφου σε εφημερίδα των αρχών του αιώνα.

6. «Δείκτες αισιοδοξίας στην καρδιά της Κατοχής: Φανός των Συντακτών 1942-1943»: Άρθρο για το εμβληματικό μουσικοθεατρικό γεγονός της Κατοχής, σε συνέδριο για την Ελληνική Επιθεώρηση, Τμήμα Φιλολογίας, Πανεπιστήμιο Ρεθύμνου, 14-15 Νοεμβρίου 2015. (υπό έκδοση τα πρακτικά).

Πρόκειται για άρθρο που συμβάλλει στην ιστορία της ελληνικής κωμωδιογραφίας αλλά και Επιθεώρησης κατά την περίοδο της Κατοχής. Εντοπίζει και διασώζει αποσπάσματα από τα σκετς που εντάχθηκαν στο πρόγραμμα των δύο *Φανών*, αξιολογεί την εκδήλωση στο πλαίσιο της

ιστορίας της επιθεώρησης κατά την περίοδο της Κατοχής και καταγράφει την αποδοχή της από το κοινό και την κριτική.

7. «Δημοκρατία σε κρίση: ο πολιτικός στις νεοελληνικές κωμωδίες. Από το έργο του Σπύρου Μελά *Ο Μπαμπάς εκπαιδεύεται*, στο έργο του Δημήτρη Ψαθά *Φον Δημητράκης*», στο Ε΄ Πανελλήνιο Θεατρολογικό συνέδριο : Θέατρο και Δημοκρατία, ΕΚΠΑ, 5-8.11.2014 (υπό έκδοση τα πρακτικά)

Η μελέτη επικεντρώνεται σε μια κρίσιμη δεκαετία για την πολιτική ζωή του τόπου και χρησιμοποιεί ως ορόσημα δύο χαρακτηριστικές κωμωδίες, το έργο του Σπύρου Μελά *Ο μπαμπάς εκπαιδεύεται* και το έργο του Δημήτρη Ψαθά *Φον Δημητράκης*. Στόχος είναι να διαπιστωθεί αν, και σε ποιο βαθμό, οι νεοελληνικές κωμωδίες αποτυπώνουν τις μεταβολές στο πολιτικό σκηνικό όχι τόσο αν η εμπειρία της Κατοχής αντανακλά στο θέατρο —γεγονός αυτονόητο λίγο πολύ—αλλά αν η συγκεκριμένη εμπειρία αλλάζει τον τρόπο που εικονίζεται ο πολιτικός και η πολιτική σε σχέση με την αναπαράσταση της προπολεμικής περιόδου, και αν ναι προς ποια κατεύθυνση, αν δηλαδή η εμπειρία της Κατοχής μετασχηματίζει ριζικά την εικόνα του πολιτικού στη νεοελληνική κωμωδία όπως μετασχημάτισε τον ιδεολογικό και πολιτικό χάρτη της χώρας.

8. «Λουκής Ακρίτας: Ένας Κύπριος στην Αθήνα της Κατοχής», στο Α΄ Θεατρολογικό Συνέδριο Κύπρου, 30 Οκτωβρίου -2 Νοεμβρίου 2015. Αναφορά – ανάλυση των θεατρικών έργων του Λουκή Ακρίτα (μιας κωμωδίας και ενός δράματος) κατά την περίοδο της Κατοχής και της Αντίστασης (υπό έκδοση τα πρακτικά).

9. «Φως στην παράσταση: Ένα παραμελημένο αρχειακό υλικό που χρήζει της προσοχής μας» στο συνέδριο για τα 20 χρόνια του ΠΜΣ του τμήματος Θεατρικών Σπουδών Αθήνας «Πηγές της έρευνας στη σύγχρονη ελληνική θεατρολογία», επετειακό, Αθήνα 2007 (υπό έκδοση τα πρακτικά).

10. «Η αναπαράσταση του ‘άλλου’ σε κωμωδίες των Σακελλάριου - Γιαννακόπουλου αμέσως μετά την Κατοχή: Πολιτική ταυτότητα και ετερότητα», ανακοίνωση στο Στ΄ Πανελλήνιο Θεατρολογικό Συνέδριο, Ναύπλιο 2017 (υπό έκδοση τα πρακτικά).

ΑΡΘΡΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

1. Διδάσκοντας Λογοτεχνία με τη χρήση θεατρικών τεχνικών. Μια εφαρμογή στη διδασκαλία των Λογοτεχνικών Κειμένων της Α΄ Γυμνασίου», στα Πρακτικά του 2ου Φορουμ Θέατρο και Θεατρικές Τεχνικές στην Αγωγή και την Εκπαίδευση, (επιμ. Σίμος Παπαδόπουλος), Αθήνα, 2015, σ. 193-199

Άρθρο που περιγράφει και αξιολογεί την καινοτόμα διδασκαλία λογοτεχνικών κειμένων με τη χρήση θεατρικών τεχνικών. Η εφαρμογή πραγματοποιήθηκε στο 4^ο Γυμνάσιο Παλαιού Φαλήρου τις σχολικές χρονιές 2013-2014 και 2014-2015.

2. «Ποια Ελένη; Αρχαία τραγωδία με παιγνιώδη τρόπο. Μια εφαρμογή στη διδασκαλία της Ελένης του Ευριπίδη της Γ΄ Γυμνασίου», στο 1^ο Πανελλήνιο Συνέδριο: «Αναδεικνύοντας γέφυρες επικοινωνίας ανάμεσα στη διδακτική και την τέχνη στο σύγχρονο σχολείο» Σύρος 10-12 Ιουνίου 2016. (υπό έκδοση τα πρακτικά)..

Πρόκειται για άρθρο που περιγράφει και αξιολογεί την εφαρμογή μιας καινοτόμου μεθόδου διδασκαλίας της εισαγωγής στο αρχαίο δράμα. Η διδασκαλία εφαρμόστηκε τρία διδακτικά έτη σε ισάριθμα τμήματα της Γ΄ Γυμνασίου.

Γ. ΑΛΛΕΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

1. «Διαβάζοντας τις πρόβες», στο πρόγραμμα της παράστασης *Απολογία Τερτσέτη*, Κ.Θ.Β.Ε.,

χειμώνας 1998 (περ. 300 λέξεις). Πρόκειται για ένα σύντομο κείμενο που γράφτηκε με αφορμή τη σκηνοθετική εργασία του Θ. Γκόνη στην παράσταση *Απολογία* Τετσέτη του Κ.Θ.Β.Ε. και επιχειρεί να αποτυπώσει στο χαρτί τη διαδικασία των προβών.

2. «Ιάκωβου Καμπανέλλη, *Το παραμύθι χωρίς όνομα*. Εισαγωγικά και παραστασιογραφία»

Στο πρόγραμμα της παράστασης *Το παραμύθι χωρίς όνομα*, Κ.Θ.Β.Ε., χειμώνας 1998 (περ. 2500 λέξεις). Πρόκειται για ένα κείμενο που γράφτηκε για το πρόγραμμα της ομώνυμης παράστασης του Κ.Θ.Β.Ε. Στην παραστασιογραφία προτάσσεται μία εκτενής εισαγωγή, όπου επιχειρείται η αισθητική ανασύσταση των διαφορετικών παραστασιακών εκδοχών του έργου.

3. *Ο Άρθουρ Μίλερ, ποιητής*, μετάφραση του άρθρου του στο πρόγραμμα της παράστασης της νέας Σκηνής του Λευτέρη Βογιατζή «Οι σχέσεις του κυρίου Πήτερς», του Α. Μίλερ, νέα Σκηνή, 2002.

4. Μεταφράσεις – επιμέλεια ύλης στο πρόγραμμα της παράστασης της νέας Σκηνής του Λευτέρη Βογιατζή «Καθαροί, πια» της Σάρα Κέιν, νέα Σκηνή, 2001.

5. Μεταφράσεις – επιμέλεια ύλης στο πρόγραμμα της παράστασης της νέας Σκηνής του Λευτέρη Βογιατζή «Έβδομο Ρούχο» της Ευγενίας Φακίνου, σκην. Δ. Μαυρίκιος, νέα Σκηνή, 2001.

6. *Γιώργος Σεφέρης, Διπλωμάτης και Πολίτης*, Μεταφράσεις – τεκμηρίωση στο πρόγραμμα της ομώνυμης έκθεσης του ΕΚΕΒΙ, 2001.

7. *Εν τω μνησθήναι αυτούς*, τυπογραφική επιμέλεια -διορθώσεις στο ομώνυμο πρόγραμμα της παράστασης, ΚΘΒΕ, 1998.

8. *Όταν οι γυναίκες το γλεντούν*, επιμέλεια ύλης - μεταφράσεις στο ομώνυμο πρόγραμμα της παράστασης, ΚΘΒΕ, 1998.

9. Μεταφράσεις – τεκμηρίωση στο πρόγραμμα του 6^{ου} Φεστιβάλ της Ένωσης των Θεάτρων της Ευρώπης, ΚΘΒΕ, (23.9. -31.10.1997).

Δ. ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ ΣΕ ΣΥΝΕΔΡΙΑ (πέρα από τα προαναφερθέντα που έχουν δημοσιευτεί σε πρακτικά)

1. “Science and theatre: The scientist in modern Greek plays of the 20th century”, First International Conference “Science and Literature”, Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών, Αθήνα, 9-11 Ιουλίου 2014. Αναφορά στην εικόνα του επιστήμονα κατά τη διάρκεια του Μεσοπολέμου με ιδιαίτερη αναφορά σε κωμωδίες του Τίμου Μωραϊτίνη
2. « Η μετανάστευση στην ελληνική μεταπολεμική κωμωδιογραφία», Β΄ Θεατρολογικό Συνέδριο του Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Θεατρολόγων Αθήνα *Μετανάστες και πρόσφυγες στη σύγχρονη δραματουργία και τη σκηνική πράξη*, αφιερωμένο στον Δημήτρη Σπάθη, 28 Μαρτίου – 31 Μαρτίου 2012. (υπό έκδοση τα πρακτικά). Στην ανακοίνωση επιχειρείται να διερευνηθεί η ιδεολογική «εικόνα» του μετανάστη στην ελληνική μεταπολεμική κωμωδία, εστιάζοντας κυρίως στις κωμωδίες της δεκαετίας του ’50 και του ’60.

Υ. ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΕΡΓΟ

Στην Ανώτατη Εκπαίδευση

1. **2016 χειμερινό εξάμηνο:** Διδασκαλία του μαθήματος «Η ελληνική κωμωδιογραφία στον 20 αιώνα» στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών, Πανεπιστήμιο Πατρών.
2. **2017 εαρινό εξάμηνο:** Διδασκαλία του μαθήματος «Το θέατρο του Ιάκωβου Καμπανέλλη» στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών, Πανεπιστήμιο Πατρών.
3. **2017 χειμερινό εξάμηνο:** Διδασκαλία του μαθήματος «Προβλήματα και μέθοδοι ιστοριογραφίας του νεοελληνικού θεάτρου» στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών, Πανεπιστήμιο Πατρών.

Στη Μέση / Ανώτερη Εκπαίδευση

1. **2001-2017: Δημόσια Μέση εκπαίδευση.** Διδασκαλία φιλολογικών μαθημάτων και μαθημάτων Θεάτρου σε Γενικά Σχολεία και στα Μουσικά Σχολεία Γιαννιτσών και Αλίμου.
2. **1999-2000: Πολιτιστικό και άλλα ΙΕΚ.** Διδασκαλία του μαθήματος «Θεατρικό παιχνίδι – Δραματοποίηση», «Ιστορία της σκηνοθεσίας» και «Ιστορία θεάτρου».
3. **1992-1997: Ιδιωτικά φροντιστήρια Μέσης Εκπαίδευσης:** Διδασκαλία φιλολογικών μαθημάτων.

VI. ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΕΡΓΟ

Μάρτιος 2015 : Εισηγήτρια σε επιμορφωτική ημερίδα φιλολόγων στη χρήση θεατρικών τεχνικών στη διδασκαλία φιλολογικών μαθημάτων (οργάνωση: Γραφείο Συμβούλων Δ' Αθήνας)

Φεβρουάριος 2015: Επιμόρφωση εκπαιδευτικών με εισήγηση και βιωματικό σεμινάριο για τη χρήση θεατρικών τεχνικών και θεάτρου στην υλοποίηση πολιτιστικών προγραμμάτων (οργάνωση: υπεύθυνη πολιτιστικών Δ' Αθήνας)

2011: Εισηγήτρια στην εισαγωγική επιμόρφωση θεατρολόγων, 3^ο ΠΕΚ Αθήνας.

VII. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

1. 2000-2002: Η νέα Σκηνή του Λευτέρη Βογιατζή – Θέατρο της Οδού Κυκλάδων:

Κατά τη διάρκεια της διετούς συνεργασίας μου με τον Λευτέρη Βογιατζή, ανέλαβα πολλές και διαφορετικές αρμοδιότητες: υπεύθυνη για τη λειτουργία του θεάτρου, την οργάνωση συγκεκριμένων παραγωγών, την τήρηση του αρχείου του θεάτρου, την τεκμηρίωση και επιμέλεια προγραμμάτων παραστάσεων.

2. 1997-1998: Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος

Υπάλληλος Τμήματος Παραγωγής του Κ.Θ.Β.Ε., επί διευθύνσεως Βασίλη Παπαβασιλείου. Δραματολόγος και βοηθός σκηνοθέτη επί διευθύνσεως Κώστα Τσιάνου και Δημήτρη Χρονόπουλου. Κατά τη διάρκεια της ετήσιας συνεργασίας μου με το Κ.Θ.Β.Ε. ανέλαβα την οργάνωση πολλών παραγωγών, αλλά και την αξιολόγηση των προτάσεων συγγραφέων στο Κ.Θ.Β.Ε., τη θεατρολογική υποστήριξη συνεργαζόμενων καλλιτεχνών, την τεκμηρίωση και επιμέλεια προγραμμάτων παραστάσεων.

VIII. ΑΛΛΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ – ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ – ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΟΥΜΕΝΑ Ή ΣΥΓΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΟΥΜΕΝΑ ΕΡΓΑ – ΑΛΛΑ ΚΑΙΝΟΤΟΜΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

- Ειδικός Εμπειρογνώμονας για τη σύνταξη του νέου Προγράμματος Σπουδών για το μάθημα Ιστορία Θεάτρου στη Β' και Γ' Λυκείου στα Καλλιτεχνικά Σχολεία (ΙΕΠ), 2015.
- Ειδικός Επιστήμονας στον Ψηφιακό Παιδαγωγικό Μετασχολιασμό σε ψηφιακά αντικείμενα (ΙΕΠ, ΔΡΑΣΗ Δ.2.2/ ΥΠΟΕΡΓΟ 12: Παιδαγωγικός μετασχολιασμός ψηφιακού υλικού πολιτιστικού περιεχομένου, για το διάστημα 5/5/2015 έως 20/11/2015.
- Υλοποίηση πολιτιστικών προγραμμάτων σε σχολεία Μέσης Εκπαίδευσης: Οργάνωση μαθητικού θεατρικού εργαστηρίου και σκηνοθεσία επτά θεατρικών παραστάσεων από το 2001 έως σήμερα
- Συμμετοχή στο πρόγραμμα ολοκλήρωσης του Ιστορικού Αρχείου Νεοελληνικής Εκπαίδευσης. Τμήμα Παιδαγωγικής, ΑΠΘ, Πρόγραμμα «Προσέγγιση ιστορικών πηγών και ταξινόμηση – αξιοποίηση αρχειακού υλικού», Διάρκεια: 2 μήνες. (1992)